

Arbejdet lønnende, saa at Arbejderen kan tjene Føden, og hvad der ellers er nødvendigt, og ikke give ham en saadan Løn, at han, selv om han arbejder fra Morgen til Aften, alligevel skal have Understøttelse. Saa sløver man ganske selv sagt Arbejdsmodet.

Denne Udtalelse blev kædet sammen med en Udtalelse om, at man ude paa Landet, i de Brug, som her tænkes oprettet, ikke kunde nøjes med en 8 Timers Arbejdsdag. Man kunde maaske faa Brug for 10—12—14 Timers Arbejdsdag. Jeg ved ikke, hvorfor den ærede Ordfører ikke gik videre; jeg kan tale med om de Forhold. Jeg har arbejdet saavel i By som paa Land og har drevet mit lille Husmandsbrug gennem nogle Aar og været overordentlig godt tilfreds med dette Arbejde. Jeg ved det udmærket godt og behøver ikke at høre hverken af den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti eller af den ærede Ordfører for Venstre, hvad det betyder af dyrke et saadant Husmandsbrug. Jeg har Erfaring for det; jeg ved, at det betyder, at man skal hænge godt i, passe sine Ting; men naar man gør det, har man hidtil kunnet leve et økonomisk nogenlunde sorgfrit Liv, vel at mærke, naar man ikke sidder alt for forgældet. Naar jeg siger: forgældet, mener jeg dermed ikke, at man ikke kan svare det, Ejendommen virkelig har kostet hidtil. Men det, som har gjort, at navnlig Husmændene er blevet saa trykket af Prioriteter, er, at de har skullet have et alt for stort Kautionslaan efter det Laan, de har kunnet faa, specielt takket være den Husmandslov, der saa stærkt begrænsede Laanesummen. Men selv om det Arbejde kan være træls undertiden og haardt at komme igennem, har man dog den Tilfredsstillelse, at for hver Gang man faar dette eller hint forbedret, ved man, at man faar Udbyttet af det. Det modsatte er Tilfældet i Byerne, hvor man arbejder i Fabrikker og slige Steder. Jeg vil anbefale den ærede Ordfører for Venstre, inden han omtaler de 8 Timers Arbejdsdag i et sligt Tonefald, at han vil undersøge Forholdet i Byerne og undersøge, hvorledes Arbejdsvilkaarene er paa Fabrikkerne — jeg for mit Vedkommende kan tale med derom, da jeg har haft Arbejde slige Steder —, saa vil han antagelig ud fra det gode Sindelag, som jeg gaar ud fra, at han har, komme til det Resultat, at disse Fabrikker tager en stor Part af vedkommende Fabrikarbejders Sundhed. Og hvem arbejder han saa for? Han arbejder ikke alene for Fabrikken, men ogsaa for Samfundet. Men naar Sam-

fundet er med til at tage en Del af Arbejdernes Sundhed, har Samfundet efter min Mening ogsaa Pligt til at gøre, hvad det kan, for at oprette, hvad her er tabt, og det er det, der tilsigtes gennem dette Lovforslag, ved at der i Byerne kan skabes Betingelser for, at der kan bygges lyse og solrige Hjem, hvor Arbejderne kan bo og i deres Fritid kan være sammen med deres Familier.

Jeg vil saa gerne til sidst — uden at komme ind paa selve Forslaget, thi det er jo debatteret saa godt — sige til dem, der har meldt sig som Modstandere af dette Forslag i Dag og som lunkne Tilhængere af det Forslag, vi debatterede i Gaar, at jeg tror, det vilde være i deres egen Interesse og i deres Interesse, som de repræsenterer, om de havde et aabent Øre for, hvad der rører sig i Landet. Det vilde være være klogt, om de havde det, ikke af Interesse for dem, jeg repræsenterer, det kan man ikke forlange, men for deres egen Skyld. Det er rigtigt, hvad den ærede Ordfører for det radikale Parti (Holdgaard) sagde, at det betyder noget, at Husmændene gennem deres Organisationers Bestyrelser har krævet disse Lovforslags Gennemførelse. Det er et gammelt Krav, som Husmændene gennem deres Organisationer har fremsat Gang efter Gang, og man bliver ikke ved at kræve, hvis ikke Kravene i nogen Maade er begrundede. Det er endvidere ikke Krav, der alene kommer fra Husmændene, men de kommer fra Arbejderstanden i sin Helhed. I dette Tilfælde er de kommet fra Husmændene, og hvorfor? Fordi det er ganske umuligt for os Husmænd at se, hvor vore Børn skal faa Plads, uden at de netop træder ind i Lønarbejdernes Række, og vi vilde gerne, at vore Børn kunde faa Hjem i det mindste lige saa gode som dem, vi har haft. Derfor vil jeg gerne mane til, at de, der stod som lunkne Tilhængere af det Forslag, vi debatterede i Gaar, og de, der er Modstandere af det, vi debatterer i Dag, alvorligt overtænker, om de kan blive ved at indtage det Standpunkt. Ellers maa vi tage en Debat op om Forholdene, naar vi kommer til Valg, hvis Sagen skal vente saa længe, hvad jeg mener vilde være lidet raadeligt, baade for den enkelte og for Samfundet. Jeg giver den højtærede Minister Ret i, at det er paakrævet, at Sagen gennemføres hurtigst muligt, og at der trænges haardt til, at den gennemføres.

Formanden: Der er endnu indtegnet 4 Talere, og naar denne Sag er sluttet,